

هو الأبهي - ای بندگان الهی و اماء رحمن، جناب آقا...

حضرت عبدالبهاء

اصلي فارسی

لوح رقم (222) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 3، صفحه 508

(222)

بتوسط جناب آقا میرزا فضل الله حکیم دندان ساز نیریزی احبای نیریز علیهم بهاء الله الابهي

هو الابهي

ای بندگان الهی و اماء رحمن جناب آقا میرزا فضل الله زیارت بقعه کبریا مشرف گشته و بتراب آستان نور
مبین جبین مبارک نموده و در این خلد برین بیاد شما افتاده و بذکر شما پرداخته و از عبدالبهاء خواهش نگارش
نموده و من فرصت تحریر یک کلمه ندارم پس چه باید کرد چاره‌ئی جز این ندیده مگر این نامه را بجمع مرقوم
نماید ای یاران و اماء رحمن هر چند شمس حقیقت از افق عالم متواری شد ولی شعاع ساطع و نور لامع و فیض
کامل و فضل شامل باقی و برقرار هر دم پرتوی جدید از جهان پنهان میدمد و در هر نفسی تأییدی شدید از عالم
اسرار میرسد و این آیه مبارکه تحقق مییابد "و نراکم من أفقی الابهي و نصر من قام علی نصره أمری بجنود من
الملائکة المقربین" پس ای یاران و اماء رحمن از این بشارت و اشارت پرواز نمائید و از این
وعد سلطان احدیت چون دریا بجوش و خروش آئید که چنین موهبتی در کار است و دلبر چنین الطافی جلوه

ORIGINAL

مینماید کمر همت بر خدمت بر بندید و استفاضه از نیر روشن عالم بالا بنمائید و بتأییدات الهی مصمم بر امور مهمه گردید و باعلاء کلمة الله پردازید تا آن کشور منور گردد و در آن قربان گاه عشق خون شهیدان بجوشد و نشر نفحات معطر نماید مطمئن بتأییدات غیبیه باشید که پی در پی میرسد و موقن بالطاف ربانیه باشید که متابعا میرسد و چون چمن بر شحات سحاب رحمت تر و تازه گردید و چون اشجار جویبار انقطاع از نسیم عنایت روحی تازه یابید امید من چنانست که آن بوم و بر پرتو آفتاب انور گیرد و آن حدود و ثغور مورد الطاف رب غفور شود گلستان الهی تشکیل گردد و گلهای حدیقه رحمانی بشکفد بحر رحمت بموج آید و گوهر متألأاً رحمانی نثار گردد صبح هدایت بدمد آن آفاقرا روشن کند بهر یک از شما تحت ابدع ابهی بنهایت اشتیاق ابلاغ میدارم
۷ رمضان سنه ۱۳۳۹ (عبدالهاء عباس)